

DIARI DE REDACCIÓ

Lluís Simon

Realisme

El Barça no necessita un davanter mediocre per guanyar aquesta lliga i la Champions no la guanyaria ni que vingués Lewandowski.

NOMÉS ÉS FUTBOL PERÒ M'AGRADA

Carles Domènech
PERIODISTA

El soci no sempre té raó

Dissabte just abans del Barça-Getafe, es va disputar un Damm-Nàstic de Tarragona de la divisió d'honor juvenil que va ser emès per Esport3. Un cop acabat el partit, vaig rebre diversos missatges d'amics i coneguts que em consolaven per haver perdut un partit en què l'equip cerveser va fer prou mèrits per endur-se els tres punts. Un dels comentaris més generalitzats va ser sobre la convicció de l'equip per sortir amb la pilota des del darrere i la valentia del porter Àlex Ruiz per superar pressions d'un contra un convertint-se en l'home clau en l'inici de les jugades d'atac. Hores més tard, una part del Camp Nou xiulava les intervencions de Ter Stegen en un dels trets més significatius del Barça de Quique Setién.

Dissabte, un cop més, em vaig sentir orgullós del joc del Juvenil A de la Damm per la seva aposta pel futbol ofensiu i amb una idea clara de la preeminència del bon joc per sobre el resultat. Luis García, l'entrenador, està obsesionat per construir l'atac des de la sortida de la pilota. Generalment, veig els partits de la Damm a peu de camp. En aquesta ubicació, l'única penitència que haig de patir és escoltar les indicacions tècniques de l'encarregat de material, Juan del Amor. Quan l'Àlex mou l'equip d'un cantó a l'altre o juga amb el pivot o qualsevol dels interiors, en Juan em diu: "Si la pilota ha d'arribar al mig del camp, per què no la hi enviem directament?" Li ho intento explicar, però no ho vol entendre. Com alguns aficionats del Camp Nou. La Damm té un porter que és el més semblant a Ter Stegen que hi ha en el futbol formatiu català. Àlex Ruiz és un porter segur sota pals, amb reflexos i amb un joc de peus que molts jugadors de camp desitjarien.

Quan em reuneixo amb els màxims responsables de l'àrea esportiva de la Damm, Albert Puigdollers i Gerard Roca, només els demano dues coses per als nostres equips: esportivitat i jugar bé. Tot i que de tant en tant perdem partits, estem convençuts que aquesta és la millor manera per aconseguir gua-

Quique Setién, dissabte al Camp Nou ■ ENRIC FONTCUBERTA / EFE

nyar i ser feliç. Us podeu imaginar que tinc els interlocutors ideals. Tots dos van arribar al club de la mà de Roger Garcia, l'actual segon entrenador del Celta i una de les persones en qui Johan Cruyff més confiava futbolísticament.

Dissabte, hi va haver xiulets al Camp Nou. Crec que no m'equivoco si dic que a Quique Setién no el faran dubtar sobre la seva aposta futbolística. És un tret diferencial i irrenunciable. Ter Stegen, només amb intervencions amb els peus, va tocar més la pilota que Griezmann i Ansu Fati. El porter del Barça toca més la pilota que dos dels seus tres davanterers.

Recupereu les declaracions de Víctor Valdés en el documental *Take the ball, pass the ball*. En la primera xerrada que té amb Guardiola, el de Santpedor li diu que vol els dos centrals a la línia de fons perquè en Víctor pugui començar les jugades d'atac amb el suport dels dos centrals. Valdés diu obertament: "Jo pensava que Guardiola era boig, però com que jo també ho soc una mica, em vaig sentir identificat amb ell." Dos bojos que sabien el que feien i el que volien. Després d'això, catorze títols i la seguretat d'haver viscut la millor època de la història del Barça. Confieu en Ter Stegen i Setién i no feu cas dels xiulets. Tret de Messi, no tenim res més.

L'EDITORIAL

Cinc minuts sense sentit

Les aplicacions tecnològiques per fer més just el futbol són imprescindibles, però l'ús del VAR s'està escapant de les mans dels àrbitres i de qui els instrueix. El gol de la victòria del Vila-real contra el Llevant va requerir cinc minuts de revisió abans no es va comprovar amb les línies que el taló de Gerard Moreno –autor de la centrada que remata Moi Gómez– no estava un mil·límetre més avançat que la projecció vertical de l'esquena de Rubén Vezo. Sembla una actuació impecable, que en realitat desvirtua la filosofia del VAR –aproximar l'arbitratge a la justícia– i la regla del fora de joc, inspirada en la necessitat que la posició avançada de l'atacant no li atorgui avantatge.

Per sort, es va concedir gol. És notori que, si t'estàs cinc minuts analitzant una acció, és perquè és tan poc clara que no s'ha de sancionar. Sembla com si, engegats per l'aplicació infinitesimal de la ratlla, els àrbitres del VAR s'hagin convertit en robots. Quan rep la passada, Gerard Moreno està d'esquena a porteria, recula cap a camp propi i està situat més enllà del vèrtex de l'àrea gran. D'on obté l'avantatge? Està bé revisar-ho tot, que per això mateix s'ha muntat el sistema, però cinc minuts és buscar tres peus al gat. Per no parlar de si s'ha de considerar que la ratlla de referència no té gruix o si, aplicant el sentit comú, convé considerar que la ratlla té una amplada de, posem-hi, el diàmetre de la pilota. I, per damunt de tot i ja que el joc s'atura, que la literalitat no passi a davant de l'esperit.

THE 2020 TRANSPYR REVOLUTION

NOVA RUTA PER MTB I BACKROADS!

DEL 14 AL 20 DE JUNY

START SAINT-JEAN-DE-LUZ

OLORON-SAINTE-MARIE

SAINTE-JEAN-PIED-DE-PORT

BAGNÈRES-DE-BIGORRE

VIELHA

LA SEU D'URGELL

CAMPRODON

FINISH ROSES

TRANSPYR

L'ESPORTIU

INSCRIPCIONS OBERTES

WWW.TRANSPYR.COM